

Kuusikertainen enduron maailmanmestari Kari Tiainen aloittaa palstanpitäjänä VM:ssa. "Tintti" liittyy näin ollen siihen monilukaiseen sankarijoukkoon, jonka "kotisivut" ilmestyvät perinteisessä painetussa muodossa.

HOLA, Vauhdin Maailman lukijat!

Tätä juttua kirjoitan jo täällä Espanjan auringon alla. Vuoden alku on edennyt jo siihen pisteeseen, että vauhtia on tultu tuttuun tapaan hakemaan täältä Marbellan kukkuloilta.

Koko meidän perheellämme vuosi vaihtui aikamoisella rytinällä Puuppolan maisemissa. Kiitos siitä vielä Mäkisen Tommille ja koko Tommin kaveriklaanille perheineen, Puuppolan Racing Teamille.

Selvityämme kotiin uudenvuoden riennoista alkoi armoston pakkaaminen. Päivän päästä oli lähtö Pariisiin, mistä lento jatkui Dakariin. Oli tullut aika koota kaikki psyykkiset ja fyysiset voimavarat, sillä edessä oli erittäin raskas ja vaativa Dakar-Kairo -ralli.

Dakarissa oli pari päivää aikaa miettiä ja puntaroida edessä olevaa kilpailua. Luulin jo matkan alkaneen kommelluksitta, kunnes huomasi, että kypärän jälkeen tärkeimmät ajovarusteet, polvituet, jäivät kotiin ja ne ovat vieläkin Dakarissa.

Tällä kertaa kilpailu alkoi poikkeuksellisesti Dakarista heti vaativilla erikoiskokeilla. Pois olivat jääneet ensimmäisinä päivinä Euroopan puolella ajatut "Mikki Hiiri" -erikoiskokeet sekä turhanpäiväiset siirtymät.

Ensimmäiset päivät tunsin olevani hieman ruosteessa, sillä ajokilometrejä rallipyörällä ei ollut takana juuri lainkaan. Vähitellen ajo alkoi kuulua paremmin. Murheena kuitenkin ensimmäisenä päivänä olivat kytkin, joka ei suostunut toimimaan kuumissa olosuhteissa, sekä meitä kaikkia haitannut sanka pöly.

Toisena päivänä kaaduinkin 130 km:n tuntivauhdista

**KARI
TIAINEN**

ajettuani tiessä olleeseen reikään heikon näkyvyyden takia. Kaatumisen seurauksena sain kovan iskun alaselkääni ja lonkka oli mennä sijoiltaan.

Päivän päätyttyä, saatuaani vaivalloisesti ajohousut pois, huomasin kauhukseni pikkuveljeni olevan vitjoja myöten musta kuin "Senegalilainen mies". Mikään tärkeä "strateginen" paikka ei kui-

maan reppukuskiani Jürgen Mayeria, joka saapui melko pian kertoen myös Alfie Coxin koneen rikkoutuneen. Samalla tiesin kisan päättyneen, koska huoltoautossa ollut varakonetta asennettiin jo Alfielle.

Yksinäni ei kuutta tuntia kyytiä tarvinnut odotella, sillä seurani oli n. kaksisataa 5-10 -vuotiasta afrikkalaista naperoa. Maistelimme

linnahalla pinnoitetun afrikkalaisen rummun.

Kahden päivän huilimisen jälkeen lähdimme vaimon kanssa Singaporeen rästiin jääneelle promokeikalle paikalliselle KTM-maahantuojalle. Lomailuun jäi myös aikaa, joten lähdimme Singaporessa asuvien ystäviemme kanssa prätkäretelle Malesiaan.

Kolme maailmanmestaria samassa kuvassa! Kari Tiainen on aloittanut yhteistyön VM:n kanssa, joten lukijat saavat vuoden mittaan kuulla endurokunkun kuulumiset suoraan sisäpiiristä.

tenkaan mennyt rikki, joten pystyin jatkamaan ajoani. Ja vaimokin huomaisi kotona helpotuksesta.

Kipu ja kaatumisen jälkeen oli päivittäin havaittavissa, mutta onnekseni minulla on järjestön kipukynnyks. Taju lähtee vasta, kun joku ruumiinosa on kokonaan irti.

Neljäntenä päivänä kytkin alkoi toimia, joten ajaminen oli huomattavasti helpompaa ja miellyttävämpää. Ajoin kärjen tuntumassa. Neljäntenä ja viidentenä päivänä olin erikoiskokeen 4:s, minkä johdosta nousin kokonaistuloksessakin neljänneksi.

Voitonälkä kasvoi, kunnes se taas kerran tapahtui, nimittäin vaihdelaatikon laakerin rikkoutuminen. Istahdin palmun alle odottele-

eväspussini sisältöä lasten ihmetellessä ja jopa säikähdellessä heille täysin vieraita makuja. Vihdoin läheisen kylän poliisipäällikkö saapui paikalle ja järjesti minulle kahdeksan tuntia kestäneen ja lonkani takia tuskaisen kyydin Nigerian Niamey nimiseen kaupunkiin. Parin päivän odottelun jälkeen sain lennon kotiin, suoraan hovilääkäriin Ilkka Antti-Pojan hoitoon.

Lonkkani oli matkan aikana kerännyt runsaasti nestettä ja näytti ulkoisesti pahalta, joten sain lähetteen magneetikuvaukseen. Kuvista ilmeni lonkan olevan täysin kunnossa. Kotiin päästyäni lapset olivat innoissaan isän palatessa ehjänä sekä heidän saatuaan tuliaisiksi taas kerran kame-

Siellä meni neljä päivää rattoisasti prätkän päältä paikallisten asukkaiden elämänmenoja katsellen ja ihmetellen. Ajokilometrejä kertyi n. 1 400.

Kotiin tultuamme oli aika pakata tavarat Espanjaan lähtöä varten. Nopea vierailu MP-näyttelyssä ja matkaan, koska rengastetit alkoivat jo seuraavan viikon tiistaina Etelä-Ranskassa.

Testasimme Salmisen Juhana kanssa "muusit" eli puhekeuhkattomat sisärenkaat, joita tulemme tällä kaudella käyttämään. Testit osoittivat, että jälleen kerran muusit olivat kehittyneet entisestään, joten pito ja luotettavuus on parempi.

Testin jälkeen matkamme jatkui kohti Barcelonaa.

Siellä minua ja "Junnu" Salmista odotti 13. helmikuuta historian ensimmäinen halli-endurokilpailu, joka oli järjestetty hallitriaiin MM-osa-kilpailun yhteyteen. Rata oli sekoitus stadioncrossia ja trialla. Mukana oli myös vesihauta ja jyrkkä ylä- ja alamaiki katsomoon.

Rata ja kilpailu oli mielestäni onnistunut. Runsaslukuinen yleisö (n. 10 000) piti näkemästään. Hiomisen varaa tietenkin löytyy, mutta varmasti tämä on kehittämisen arvoinen kilpailumuoto.

Meiltähän löytyvät maailman huiput endurossa sekä loistavat puitteet, terveisiä vain Koukin Mikalle (Hartwall Arena)!

Kilpailu ajettiin pariilhtöinä mies miestä vastaan. Semifinaalissa parina ajoivat Gallardo ja Joan Roma, sekä Juha ja minä. Sen verran Six Days painoi vielä järjestäjien mieltä, että pistivät minut ja Juhana samaan erään.

Ajoimme 2x2 kierrosta, molempien voittaessa yhden erän. Epäselväksi jäikin, millä perusteilla finaaliin valittiin Juha ja Juan Roma. Muuta väliä sillä ei ollut kuin, että Juha heittäytyi teatraalisesti tangon yli häviten Romalle. Siinä meillä suomalaisilla olikin sitten nielemistä, etenkin Juhana mukavalla isällä, Jokke Salmisella, joka on ollut meille kaikille suuri apu kisa- ja testireissuilla.

Jokke pitää huolta mm. poikani Valterin treenaamisesta mopolla ja fillarilla. Jokke on mies paikallaan ja Juhalla, jonka uraan Jokke on merkittävästi vaikuttanut, on paljon maailmanmestaruuksia edessään, jos malttaa pysyä "stongan" paremmalla puolella.

Seuraava kuukausi vietetäänkin täällä Espanjassa laadukkaassa treeni-seurassa. Mukana ovat Juha Salminen, Samuli Aro, Petteri Silvan ja Jani Laaksonen.

Maaliskuun 11. päivä Levillä ajetaan maailman paras kelkkakisa, Kärcher King, ja sinne tullaan koko endurojengin voimin.

Terveiset vielä kaikille Espanjan auringosta ja nähdään Levillä "Kelkkakunkussa".

